

негледали не пости, не срѣда и петъци и, корбанитѣ нещѣли; добрѣ ами ние поповетѣ съ какво ще се прѣпитаваме, като се вдигнатъ и тия работи? — Олтаремъ служащимъ олтаремъ питаются» му казахъ, а той рече: отъ вашето много знаяние, защо ви изгори Господъ и распра-ти чакъ до туаъ, да бѣхте хубави и прави хора, нещѣше да е тѣй сега я. Вий и тукъ гладни сѣдите, а пакъ отъ многото ви знаяние акълж ви недошелъ, че искате и Господи да надхитрите. Видѣхъ че оттова прѣспирание ще произлѣзе умраза помѣжду ни, казахъ му най-послѣ: недѣйте се напраздно гнѣви, ще дойде единъ день, когато всичкитѣ работи ще си влѣзатъ въ редътъ и ще видите тогава всѣко нѣщо на мѣстото и редътъ си, сега можете да идите да си глѣдате корбани, гдѣто съ туй прѣсѣкъхне прѣнието си.

На другий день въ пондѣльника 16-ий Ноемврий събрахъ се: вмега дѣду Вляю и старѣйшенитѣ: дѣдо Пенчу Деведжията, Йорданъ, Хрисчю, дѣто Буцаръ, дѣдо Кръстю Гжжвата,*) дѣдо Йоргу Кгитора, Милку Стояновъ бакалина, Витанъ и Иванъ близнаци, Деневи братия, дѣдо Стапчу на попъ Никола старий баща му, самъ п. Никола и младий, които изново ги распоредихъ и написахъ по тѣхното съвѣщание, кой по колко души ще храни и глѣда, гдѣто почнахме него день и нея недѣля само женитѣ и дѣцата да настаняваше, а колкото за мжжѣтѣ имаше заповѣдъ да идатъ на Свищовъ ижтъ да правятъ, защото за тѣхъ имало сега отворена работа, която ги чака и петрѣбова да седатъ сега тукъ. Слѣдъ това насърчавание бѣжанцитѣ посѣдахъ въ селото два три деня да видятъ какъвъ край ще земе въпроса по настаняванieto и отидохъ да работятъ. Когато ги распорѣждахме съ единъ старѣйшина зантие и кехаята на много мѣста ни пждехъ женитѣ имъ, защото като нѣмало сега мжжѣтѣ имъ, тий немогътъ да пуснатъ безъ тѣхна заповѣдъ бѣгълци въ къщята си и ни думахъ: «Вий гърчатѣ въ Търново, наѣдохте се, награбихте се на имане,

*) Викахъ го тѣй защото си носеше още гжжвата, а по насъ го казватъ: пицималъ, коншия, чалма на главата и др. . . .